

Universitätsbibliothek Paderborn

Conferentiæ Theologico Morales

Compendiosè propositæ ac breviter resolutæ Ad Usum Directorum
Conferentiarum Hebdomadalium ... DD. Parochorum, Curatorum,
Confessariorūmque omnium

Ex Materia Septem Sacmentorum Atque Justitiæ De Restitutione
Excerptæ

Sargar, Elisaeus

Augustæ Vindelicorum, 1720

An prior intentio prævaleat posterioi, quando Sacerdos illius obliviscitur. n.
113.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41194

CONFERTIA. XXIX.

I12. **M**ercator dives timens, ne fortē hæredes ipsius obliiscantur post mortem, curat in vivis pro se legi Requiem: Quæritur, an se practicandum.

R. Non videri practicandum. Ita Laym, contra Navar. Ratio autem est: quia Sacrificium confert suum effectum, quando factu existit, nec potest illum suspendere in futurum: alias certe posset sacerdos applicare fructum Missæ satisfactorium pro nunc actu pescatore, ut ipsi proveniat: quando à peccato justificatus erit, item pro infante, vel alio homine non indigenante, ut ipsis eveniat, posteaquam in peccata lapsi fuerint, quæ utique absurdâ sunt, ac contra omnem Ecclesiæ praxin: igitur &c. Deinde citra mendacium non potest in collecta diei pro defuncto famulo tuo &c.

CONFERTIA. XXX.

I13. **H**odie proposuisti, crastina celebare, pro defuncta, cuius propositi casus immemor celebras ad intentionem petentis: Quæritur, an petens obtineat fructum sacrificij, an vero defuncta? Ratio dubigandi est, quia qui prior tempore potior jure: prior autem erat intentio celebrandi pro defuncta, igitur &c.

R. Posteriorem intentionem valere præ prima. Ita Lugo, & ratio est clara: quia ista existit actualiter, illa vero solum habitualiter tanquam nondum revocata: plus autem haud

dubie operatur actualis quam habitualis : Cum ergo hæc cum illa non consistat , illa cedat, est necesse . Ad rationem dubitandi . R. Ex ea tantum sequi , quod , si Sacerdotis menti occurrisse hesterna intentio , debuisset eam præponere hodiernæ .

CONFERENTIA XXXI.

114.

Vasq. 3. p. diss. 121. e. 6. docet , fructus Sacrificij non posse separari ab invicem & Unde quæritur an liceat Sacerdos i. eos aliquando dividere .

RESOLUTIO : De facto persæpe contingit separari fructum satisfactorium à meritorio : patet , nam quando offers Sacrum pro existente in peccato mortali , protest illud ei quoad vim impetrāndi , at non quoad vim satisfaciendi , neque enim remittitur pena peccatis debita . nisi prius remissa culpa , cur ergo idem non liceat intentione Sacrificantis ? & vel maxime quando non habet obligationem celebrandi , vel etiam , si jubeatis à Superiore offerte Sacrificium in gratiarum actionem pro aliquo beneficio à Deo obtento ; potes utique idem Sacrificium quoad fructum satisfactorium pro aliis vivis & defunctis offere , illis v. g. pro quibus Sacrum hebdomadarium offere debes .

Ad quid licet in casu , quo obligaris facere Sacrum ex Justitia pro stipendio accepto , ad certam aliquam intentionem , tunc certe to-

E 4 rūm